

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/53/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517010015
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Kubík
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1517010015.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Tibora Kubíka a sudcov JUDr. Karola Kováča a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci proti obžalovanému M. D.Í., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 1T/2/2017 zo dňa 15.03.2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 08. 06. 2017 takto

r o z h o d o l i :

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného M. D., H.. XX.XX.XXXX zamieta.

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/2/2017 zo dňa 15.03.2017 bol obžalovaný M. D. uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 0T/123/2016, zo dňa 20.05.2016, právoplatným 20.05.2016, uznaný vinným zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. a iné, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov s jeho zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj napriek písomnej výzve Okresného súdu Bratislava V zo dňa 20.05.2016, ktorou bol ako odsúdený vyzvaný na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby Bratislava najneskôr v priebehu dňa 06.06.2016, ktorú si prevzal krátkou cestou na Okresnom súde Bratislava V dňa 20.05.2016, výkon trestu v určenej lehote, ani neskôr nenastúpil, pričom po márnom uplynutí lehoty určenej na nástup do výkonu trestu sa zdržiaval okrem iného aj na Májovej ulici v C., odkiaľ bol do výkonu trestu dňa 11.09.2016 dodaný príslušníkmi PZ na základe príkazu Okresného súdu Bratislava V na dodanie do výkonu trestu zo dňa 03.08.2016

Za to mu bol uložený podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. l/, písm. n/, § 37 písm. m/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný M. D. a to do výroku o treste, ktoré odôvodnil osobitným písomným podaním tak sám ako prostredníctvom svojho obhajcu. Odvolateľ v tomto odvolaní v podstate namietal, že okresný súd nebral do úvahy, že na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, ako aj to, že trest uložený okresným súdom treba považovať za neprimerane prísny a nespĺňa podmienky ani individuálnej ani generálnej prevencie. Poukázal pri tom aj na skutočnosť, že u jeho osoby sa prevažujú poľahčujúce okolnosti, preto aj so zreteľom na nízky stupeň nebezpečnosti činu domáhal o uloženie trestu kratšieho trvania.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, obžalovaný, ako aj jeho obhajca zotrvali na dôvodoch odvolania a navrhli mu vyhovieť.

Prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch, preto navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť odvolania, a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je nedôvodné.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd vyslovil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil nasledovné skutočnosti:

Na obžalovaného M. D. prokurátor X. prokuratúry Bratislava V podal dňa 09. 01. 2017 obžalobu pod č. 1Pv 537/16/1105-6 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., na tam uvedenom skutkovom základe, pričom obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15. 03. 2017 bol poučený podľa § 257 ods. 1 písm. a/, b/, c/, ods. 3 Tr. por. o svojich právach a možnosti urobiť niektoré z vyhlásení, ako aj po poučení podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. vyhlásil, že je vinný. Okresný súd následne pokračoval v hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 4 Tr. por. a § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por., napokon podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného a podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vykonal dokazovanie len v súvislosti s výrokom o treste a škody.

Podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia sa dopustí ten, kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpi výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Vo vzťahu k výroku o treste odvolací súd zistil, že okresný súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery vychádzal zo všetkých zásad určených na ukladanie trestu podľa § 34 ods. 1, 2, 3, 4, 5 písm. a/ Tr. zák., pričom sledoval účel uloženého trestu, ktorý má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol

riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov s tým, že trest zároveň musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Neopomenuteľnou súčasťou určenia druhu trestu a jeho výmery bolo prihliadnúť na spôsob spáchania trestnej činnosti, jej následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Na všetky tieto skutočnosti okresný súd prihliadal a správne uviedol aj všetky vykonané dôkazy súvisiace s výrokom o treste odňatia slobody a potom na ich podklade obžalovanému M. D. v súlade so zákonom uložil podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3, § 37 písm. m/, § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, na výkon ktorého ho zaradil do výkonu trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko už bol v predchádzajúcich desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin. V osobe obžalovaného M. D. ináč ide t.č. o 45 ročného slobodného, vyučeného (stolár) muža, bez riadneho zamestnania. Z aktualizovaného odpisu registra trestov (z 12. 05. 2017) obžalovaného vyplýva, že v tomto má celkovo 20 záznamov o odsúdeniach a trestoch pre trestné činy rôznej povahy (krádeže, porušovanie domovej slobody, výtržníctvo, ublíženia na zdraví a iné). V súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody na základe trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. OT/123/2016 zo dňa 20.05.2016 pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., ktorým mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 8 mesiacov (t.j. 20 mesiacov) so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia. Vo vzťahu k všetkým jeho odsúdeniam treba taktiež konštatovať, že v jeho osobe ide v podstate o recidivistu, ktorý sa nepoučil z posledných odsúdení a sústavne pácha trestné činy rôznej povahy.

V zmysle § 34 Tr. zák., ktorý poníma zásady pri ukladaní trestu, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Odvolací súd je toho názoru, že súd prvého stupňa nepochybil pri ukladaní trestu a trest uložený obžalovanému za spáchanie stíhaného skutku (trest odňatia slobody v trvaní 1 rok, so zaradením do výkonu trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia), je v súlade so zákonom. V tomto smere treba konštatovať, že v danej veci pomer poľahčujúcich okolností síce prevažuje, okresný súd aj tak v súlade s ustanovením § 38 ods. 3 Tr. zák. znížil hornú hranicu stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, preto mu správne uložil trest v trestnej sadzbe 0 až 16 mesiacov.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Krajský súd v Bratislave rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.